

нето на Сръбското княжество на Изтокъ дори до София, включая и този градъ, но съ условие — Сърбия да задоволи исканията на Австрия относително търговията ѝ и желѣзниците.

„Безъ това, казалъ Андраши, азъ не мога да помогна на Сърбия да ѝ гарантирамъ даже границитѣ, прѣдвидени въ Санъ-Стефанския договоръ, както и градътъ Нишъ.

„Нишъ, прибавилъ той, е центъръ, отъ който се отдѣлятъ желѣзопѣжнитѣ линии за Цариградъ прѣзъ София и за Солунъ. Слѣдователно вие трѣбва да приемете единъ търговски договоръ съ Австрия и да ни оставите еясплоатирането на желѣзниците, които трѣбва да се прокаратъ тамъ.

Тия два важни въпроси съставлявали базата на бждещата австрийска политика спроти Сърбия. Австрия се изказала противъ разширението на Сърбия на западъ и на юго-западъ, но, както ще видимъ по-късно, не била съгласна и на едно несправедливо присвояване български земи.

По желанието на сръбския министъръ, Андраши делегиралъ единъ отъ своитѣ началници въ министерството на външнитѣ работи, да третира по-нататѣкъ детайлитѣ на повдигнатитѣ въпроси и да уговори за бждещитѣ търговски договори, както и относително желѣзопѣжната конвенция.

V

Макаръ и да ималъ опрѣдѣлена директива, изтъкната въ писмото на Милана до графъ Андраши, Сръбскиятъ президентъ се поколебалъ за нѣколко врѣме да остави изключително въ рѣцѣтъ на Австрия интереситѣ на отечеството си. Заради това по собствена инициатива той посѣтилъ руския посланикъ въ Виена съ цѣлъ да узнае какво е мнѣнието изобщо на висшитѣ руски политически кръгове, досѣжно граничния въпросъ на Сърбия.

Рускиятъ посланикъ билъ въ течението на тоя въпросъ, но той той не билъ натоваренъ да дава обяснения върху намѣренията на руското правителство. Той изказалъ само една надежда — Сърбия да бжде колкото се може по-справедливо удовлетворена.

На 28 май Ристичъ изпратилъ въ Бѣлградъ единъ обстоятелственъ рапортъ за извършеното отъ него. Тоя рапортъ, изпратенъ телеграфически, билъ отправенъ до Иевремъ Груичъ. Независимо отъ това Ристичъ телеграфиралъ на князъ Миланъ и му съобщилъ отдѣлно, какъ се развиватъ прѣговоритѣ съ Австрия.

Сръбскиятъ премиеръ разправя въ рапорта си, че Австро-Унгария туря като условие, за да поддържа исканията на Сърбия, сключването на търговски договори, постройката на желѣзници въ Сърбия отъ австрийски компании, отдаването на Австро-Унгария желѣзнитѣ врата на Дунава и пр.

На другия день Миланъ отвърналъ съ телеграма, като прибавилъ, че, ако Бѣлградското правителство подигне нѣкои мжчнотии, неговото мнѣние (на Милана) е, че Ристичъ трѣбва да сключи едно съглашение съ Австрия, ако послѣдната ладе дума да поддържа